

ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ

Δημοσιοϋπαλληλική

Αγωνιστική

Συσπείρωση

(ΔΑΣ)

Άλλαξε τους συσχετισμούς!

Με ισχυρό **ΠΑΜΕ** υπάρχει λύση, υπάρχει ελπίδα!
Ανασύνταξη του συνδικαλιστικού κινήματος τώρα!

Δuo λόγια σε πρώτο πρόσωπο.

Συναδέλφισσα, συνάδελφε αντιπρόσωπε στο 35^ο Συνέδριο της ΑΔΕΔΥ.

1. Υπάρχει ένα καίριο ερώτημα: Γιατί το συνδικαλιστικό κίνημα σε δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, σε μια περίοδο καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης και ολομέτωπης επίθεσης κυβέρνησης-πλουτοκρατίας-Ε.Ε. δεν κατάφερε να αντιτάξει μια ισχυρή αντίσταση, να εμποδίσει ή και να ματαιώσει μια σειρά αντιλαϊκά μέτρα που στην κυριολεξία έχουν σακατέψει τη ζωή μας; Τι και ποιος φταίει γι' αυτό;

Θα το πούμε ευθέως. Το συνδικαλιστικό κίνημα βρέθηκε αποπλισμένο και εγκλωβισμένο σε αυταπάτες, γιατί όλες οι συνδικαλιστικές δυνάμεις που βρίσκονται στην ηγεσία της ΑΔΕΔΥ και της ΓΣΕΕ στήριζαν όλα τα χρόνια τις πολιτικές πρακτικές και αντιλήψεις προσαρμογής της χώρας στις πολιτικές της Ε.Ε. και της ΟΝΕ. Η προοπτική της ζωής, το βιοτικό επίπεδο και τα δικαιώματα των εργαζομένων είχαν αφεθεί στην πολιτική σύγκλιση με τις χώρες της Ε.Ε. **Σ' αυτή τη γραμμή εφησύχησης, αυταπατών και ψεύτικων ελπίδων εγκλώβισαν και το συνδικαλιστικό κίνημα και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο δεν μπόρεσε να αντιδράσει αποτελεσματικά, δεν μπόρεσε να βγει στο προσκήνιο έγκαιρα, αποφασιστικά με ταξική γραμμή πάλης.**

- Όλοι μαζί, ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, υιοθέτησαν και έδωσαν πολιτική στήριξη στην στρατηγική της Ε.Ε. για την απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, της ανταγωνιστικότητας, δηλαδή στη στρατηγική που επέβαλλε την άρση της μονιμότητας των Δημοσίων Υπαλλήλων, τις απολύσεις, την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, τις ιδιωτικοποιήσεις, το τσάκισμα των μισθών, τη μείωση του λεγόμενου μισθολογικού και μη μισθολογικού κόστους, κ.ά. Στρατηγική που γιγάντωσε τους μονοπωλιακούς ομίλους, την ανισομετρία, τη ληστεία σε βάρος των εργαζομένων

Η στρατηγική της απελευθέρωσης της αγοράς εργασίας και του «μικρότερου κράτους» είναι απολύσεις, ανατροπές σε μισθούς, συντάξεις, ασφαλιστικά δικαιώματα, ιδιωτικοποιήσεις στην Υγεία, Παιδεία, Πρόνοια, κοινωνικές υποδομές. Είναι αυτή:

- ✓ που επιβάλλει στις δημόσιες υπηρεσίες να λειτουργούν με τεράστια έλλειψη προσωπικού, σαν αυτή του ΙΚΑ της Αττικής, που έχει έξι εργαζόμενους για 3.5 χιλιάδες έμμεσα ασφαλισμένους,
- ✓ που βουλιάζει τα Ασφαλιστικά Ταμεία με την παραπέρα μείωση της εργοδοτικής εισφοράς -3,9%, δημιουργώντας έτσι επιπλέον τρύπα στα ταμεία κατά 1 δις ευρώ,
- ✓ που για όλο το Λεκανοπέδιο υπάρχουν όλο-όλο 28 Επιθεωρητές Εργασίας για να ελέγχουν την ανασφάλιστη εργασία,
- ✓ που στις κεντρικές κτηνιατρικές υπηρεσίες του ΥΠ.Α.Α.Τ. υπάρχουν όλο κι όλο 35 κτηνίατροι για τον έλεγχο των τροφίμων, της προστασίας της δημόσιας υγείας και του ελέγχου των ασθενειών του ζωικού κεφαλαίου της χώρας,
- ✓ που επιβάλλει στα Νοσοκομεία το χαράτσι των 25 ευρώ και συνολικά την ενίσχυση των επιχειρηματικών συμφερόντων,
- ✓ που δεν μπορούν να λειτουργήσουν τα ΑΕΙ-ΤΕΙ λόγω απολύσεων Διοικητικών Υπαλλήλων,
- ✓ που στα ΕΠΑΛ και τις ΕΠΑΣ δεν γίνονται μαθήματα λόγω έλλειψης εκπαιδευτικών, ακόμα και στην Γ' Λυκείου σε πανελλαδικώς εξεταζόμενα μαθήματα, ενώ τα παιδιά κινδυνεύουν να μην πάρουν ακόμα και πτυχίο.

Αυτή η στρατηγική της Ε.Ε. και του κεφαλαίου, της απελευθέρωσης αγοράς εργασίας, της ανταγωνιστικότητας είναι που φέρνει τα αντιλαϊκά μέτρα, τα μνημόνια και τις απολύσεις, μέτρα που δρομολογήθηκαν πολύ πριν από την κρίση, όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στις άλλες

καπιταλιστικές χώρες. Τα μνημόνια είναι οι συνέπειες κι όχι η αιτία της κρίσης. Η κρίση έφερε τα μνημόνια κι όχι τα μνημόνια την κρίση. Τα μνημόνια είναι η πολιτική προστασίας των συμφερόντων του κεφαλαίου σε βάρος όλων των εργαζομένων.

- Όλοι μαζί, ΠΑΣΚΕ – ΔΑΚΕ – ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ, υιοθέτησαν τη μήτρα του κακού, τον ευρωμονόδρομο και την καπιταλιστική ανάπτυξη. Όλα αυτά τα χρόνια έβαλαν το κίνημα να πορευτεί κάτω από ξένη σημαία, κάτω από τα λάβαρα της Ε.Ε. και της ΟΝΕ.

Αυτός ο προσανατολισμός της ΑΔΕΔΥ, αυτό το ρεφορμιστικό περιεχόμενο πάλης, είναι που απόπλιξε το συνδικαλιστικό κίνημα. Γι' αυτό το κίνημα βρέθηκε απροετοίμαστο και οι αγώνες μας δεν μπόρεσαν να γίνουν αποτελεσματικοί.

Χρόνια τώρα λοιπόν, με προμετωπίδα την Ε.Ε. και την ΟΝΕ, χαντάκωσαν τα συμφέροντα των εργαζομένων και το κίνημα. Καλλιεργούσαν αυταπάτες για φιλολαϊκές λύσεις, μέσα στο στόμα του λύκου, μέσα στην Ε.Ε., παλεύοντας επί της ουσίας να διορθώσουν την Ε.Ε. και τον καπιταλισμό.

Εδώ βρίσκεται η ουσία της κρίσης του συνδικαλιστικού κινήματος, της ιδεολογικής, πολιτικής και οργανωτικής του υποχώρησης κι εδώ βρίσκονται οι διαχρονικές και ιστορικές ευθύνες της πλειοψηφικής ηγεσίας της ΑΔΕΔΥ.

Και με την Ε.Ε. και με τα λαϊκά δικαιώματα, και με την καπιταλιστική ανάπτυξη και με τα λαϊκά συμφέροντα δεν γίνεται!

Τέρμα πια στις αυταπάτες, ή με το κεφάλαιο ή με το λαό.

Κίνημα με το λαό ενάντια στα μονοπώλια!

Ενδιάμεσος και τρίτος δρόμος δεν υπάρχει ούτε για το συνδικαλιστικό κίνημα.

- **Παράγοντας που εγκλώβισε και απόπλιξε το κίνημα είναι και η στάση που κράτησε η πλειοψηφική ηγεσία της ΑΔΕΔΥ απέναντι στην κρίση.** Η συνδικαλιστική ηγεσία της ΑΔΕΔΥ συσκότισε το χαρακτήρα και τις αιτίες της κρίσης, μιλούσε για χρηματοπιστωτική κρίση, για “golden boys”, για καζίνοκαπιταλισμό, ακόμα και για τα λαμόγια και τους κλέφτες, την κακοδιαχείριση που έφεραν την κρίση. Όλοι μαζί, ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ και οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, στην Ε.Ε. της ΑΔΕΔΥ συναποφάσισαν τη συγκρότηση Επιτροπής Λογιστικού Ελέγχου (Ε.Λ.Ε.) για να βρουν ... πόσο από το χρέος είναι νόμιμο και πόσο παράνομο, δηλαδή πόσο από το χρέος θα πληρώσει ο λαός, καθιστώντας έτσι το λαό συνυπεύθυνο για τη διόγκωση του δημόσιου χρέους και την καπιταλιστική κρίση. Αρνήθηκαν την πρόταση των δυνάμεων του ΠΑΜΕ ότι οι εργαζόμενοι δεν έχουν καμιά ευθύνη και δεν πρέπει να πληρώσουν ούτε ένα ευρώ.
- Διαίρεσαν αντί να ενώσουν τους εργαζόμενους συγκροτώντας σωματεία και Ομοσπονδίες του Δημοσίου, που έχουν μέλη μόνο μόνιμους ή μόνο συμβασιούχους. Διαχρονικά και όλοι μαζί, ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ-ΑΥΤΟΝΟΜΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ (ΣΥΡΙΖΑ)-ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ (ΑΝΤΑΡΣΥΑ), απέκλεισαν συνέδρους και κατατόμησαν σωματεία που έδωσαν δικαίωμα ψήφου στους συμβασιούχους, όπως έγινε στην ΠΟΕ-ΟΤΑ, κ.ά.
- Η πλειοψηφική ηγεσία της ΑΔΕΔΥ κινήθηκε στη γραμμή του εκφυλισμού του κινήματος και των αγώνων. Εξήγγειλε απεργίες και δεν έκανε τίποτα για την επιτυχία τους. Στην κυριολεξία ρούπι δεν το κούνησαν από την καρέκλα τους. Χρόνια τώρα σε συνδιαλλαγή με τους κυβερνητικούς μηχανισμούς και σε αρκετούς χώρους συναινούσαν να πληρώνεται το μεροκάματο της απεργίας. Με δελτία τύπου εξήγγειλαν απεργίες το βράδυ για να γίνουν το πρωί, απεργίες που αιφνιδίαζαν όχι την κυβέρνηση, αλλά τους εργαζόμενους. Εξήγγειλαν απεργίες χωρίς απεργούς, δηλώνοντας ανοιχτά πως δεν τους νοιάζουν τα ποσοστά συμμετοχής αρκεί να παίζει στα κανάλια η απεργία. Έφτασαν στο σημείο οι δυνάμεις του

ΣΥΡΙΖΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, σε κάποια σωματεία, να αντικαταστήσουν τα εκλεγμένα Διοικητικά Συμβούλια με απεργιακές επιτροπές στο όνομα της άμεσης δημοκρατίας στο κίνημα και της κατάργησης της γραφειοκρατίας στα συλλογικά όργανα. Στο όνομα λοιπόν της κατάργησης της γραφειοκρατίας στα συνδικαλιστικά όργανα καταργούν τα ίδια τα συλλογικά όργανα!

- Η συνδικαλιστική ηγεσία της ΑΔΕΔΥ καλλιέργησε το συντεχνιασμό, την επιδοματική λογική, την αποδοχή των πλαστών υπερωριών, τις συμφωνίες κάτω από το τραπέζι με τα διάφορα Υπουργεία.
- Το ΠΑΜΕ έγκαιρα διαχώρισε τη θέση του από αυτές τις συνδικαλιστικές ηγεσίες, αντιπάλεψε τη γραμμή του κυβερνητισμού, της ενσωμάτωσης και τις ταξικές συνεργασίες στο κίνημα. Εδώ και πάνω από μία δεκαετία Ομοσπονδίες, Εργατικά Κέντρα, Σωματεία συγκρότησαν το ΠΑΜΕ, τον πόλο της ταξικής πάλης στο κίνημα, της σύγκρουσης με την εργοδοσία, το κράτος, την κυβέρνηση και την Ε.Ε., όταν όλοι οι άλλοι συντάσσονταν και συμπορεύονταν με γραμμή της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ στο κίνημα, όταν αποτελούσαν τους μόνιμους συνοδοιπόρους και το σταθερό τους ακροατήριό στο Πεδίο του Άρεως.

2. Αυτή η γραμμή της ευρωϋποταγής και του κυβερνητισμού στο κίνημα δοκιμάστηκε και χρεοκόπησε. Αποδείχτηκε επικίνδυνη και θανατηφόρα για τη ζωή και τα δικαιώματα των εργαζομένων. Το ίδιο επικίνδυνη είναι και η γραμμή της ψευδεπίγραφης «αντιμνημονιακής, αντινεοφιλελεύθερης ενότητας», της «μετωπικής συμπόρευσης για την κυβερνητική εναλλαγή». Αυτή η πολιτική που έχει ως στόχο να διορθώσει την Ε.Ε. με νέα αρχιτεκτονική και να στηρίζει την ανάπτυξη των «υγειών» επιχειρηματιών και τους έλληνες καπιταλιστές οδηγεί το συνδικαλιστικό κίνημα στον ίδιο δρόμο. Είναι παγίδα και υπονόμευση των αγώνων και της ανάκαμψης του λαϊκού κινήματος η επιδίωξη των συνδικαλιστικών δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ με τη βοήθεια δυνάμεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ να προωθούν ως κεντρικό αίτημα και στόχο των εργατικών κινητοποιήσεων την εναλλαγή των κομμάτων στην κυβέρνηση και όχι τη σύγκρουση και οριστική ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής για μόνιμη και σταθερή δουλειά, για αξιοπρεπές βιοτικό επίπεδο, συντάξεις και κάλυψη των σύγχρονων αναγκών σε κάθε εργατική λαϊκή οικογένεια. Η ικανοποίηση αυτών των αναγκών δεν μπορεί να γίνει χωρίς αγώνες σύγκρουσης και ρήξης με την Ε.Ε. και τα μεγάλα συμφέροντα. Απαιτείται κίνημα ισχυρό, μαζικό και αποφασιστικό.

Η τακτική τους για δήθεν "ανένδοτους αγώνες", με καλέσματα για απεργίες διαρκείας, οδηγεί πιο βαθιά στον εκφυλισμό και στη διάλυση όταν δεν πατούν στις διαθέσεις των εργαζομένων, όταν δεν έχουν ως σκοπό την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής, όταν δεν περιέχουν στοιχειώδη πρόβλεψη για τη συνέχεια και αποτελεσματικότητα του αγώνα.

Η πάλη του συνδικαλιστικού κινήματος εντός των τειχών της Ε.Ε., για «μια καλύτερη διαχείριση» της καπιταλιστικής κρίσης βάζει εμπόδια στο ίδιο το κίνημα και στους αγώνες να έχουν αποτελέσματα ακυρώνει κάθε δυνατότητα ικανοποίησης των λαϊκών αναγκών.

Η γραμμή των δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο κίνημα δεν συνιστά ανασύνταξη, αλλά ενσωμάτωση του συνδικαλιστικού κινήματος στο πλαίσιο της κυρίαρχης πολιτικής και της αναμόρφωσης του πολιτικού σκηνικού.

3. Στο συνέδριο θα εμφανιστούν νέα συνδικαλιστικά σχήματα, όπως αυτό της «**Δημοσιοϋπαλληλικής Ανατροπής**». Πρόκειται κυρίως για συνδικαλιστές της ΠΑΣΚΕ, από το χώρο των ΟΤΑ, που τώρα επιχειρούν να εμφανιστούν ως αναμορφωτές του συνδικαλιστικού κινήματος.

- Αυτοί που απέκλεισαν από το συνέδριο της ΠΟΕ-ΟΤΑ 21 σωματεία, τα πιο μαζικά, τα πιο μαχητικά του κλάδου, επειδή έκαναν το αυτονόητο, δηλαδή έδωσαν δικαίωμα ψήφου στους συμβασιούχους.
- Αυτοί που είναι πλέον οι μόνιμοι συνδαιτυμόνες των Δημάρχων και του Υπουργού Εσωτερικών, που συμφώνησαν με την ενδοδημοτική κινητικότητα, δηλαδή με τη διαθεσιμότητα και τις απολύσεις των εργαζομένων στους ΟΤΑ.

Μπορεί πράγματι αυτή η παράταξη ή όποια άλλη παράταξη με την αλλαγή τίτλου και ονομασίας να ξεμπλέξει τόσο εύκολα από ευθύνες και να αναγορευτεί σε δύναμη ανατροπής;

Μπορεί κάποιος στα σοβαρά να τους εμπιστευτεί σαν δύναμη ανασύνταξης του κινήματος;

Πρόκειται για διεργασίες αναμόρφωσης του συνδικαλιστικού κινήματος που εντάσσονται στη γενικότερη αναδιάταξη του πολιτικού σκηνικού και στόχο έχουν να εγκλωβίσουν δυνάμεις και συνειδήσεις, να εμποδίσουν τη ριζοσπαστικοποίηση και την ενδυνάμωση του ταξικού προσανατολισμού του κινήματος.

4. Για να έχουν αποτελέσματα οι αγώνες μας, για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες μας και να λυθούν τα προβλήματά μας προϋποθέτει να ενωθούμε, να συσπειρωθούμε όλοι οι εργαζόμενοι, σε ένα κίνημα με ταξικό προσανατολισμό, γραμμή σύγκρουσης με την Ε.Ε. και τα μεγάλα συμφέροντα, με στόχο και προοπτική τις ριζικές αλλαγές σε επίπεδο οικονομίας κι εξουσίας προς όφελος του λαού.

Το πρόβλημα της σταθερής και μόνιμης δουλειάς για όλους δεν μπορεί να λυθεί στο πλαίσιο της Ε.Ε. και της κυρίαρχης πολιτικής.

Το πρόβλημα της κοινωνικής ασφάλισης για όλους, όχι μόνο δεν μπορεί να λυθεί στο πλαίσιο της Ε.Ε. και της καπιταλιστικής ανάπτυξης, αλλά και θα χειροτερέψει, αφού απαίτηση της Ε.Ε. και της πλουτοκρατίας είναι η διάλυση της Κοινωνικής Ασφάλισης, η απαλλαγή της εργοδοσίας από ασφαλιστικές εισφορές, η ιδιωτική ασφάλιση και τα επαγγελματικά ταμεία.

Όσο η διέξοδος από την κρίση και η ανάπτυξη θα στηρίζεται στην ανάκαμψη της κερδοφορίας του κεφαλαίου, οι πλούσιοι θα γίνονται πλουσιότεροι και οι φτωχοί φτωχότεροι. Θα γιγαντώνονται η ανεργία και οι ιδιωτικοποιήσεις, θα θεριεύει η φτώχεια κι η εξαθλίωση. Όσο θα είμαστε μέσα στην Ε.Ε. ο λαός δεν πρόκειται να δει άσπρη μέρα, δεν πρόκειται να απαλλαγεί από τα βάσανά του. Τεράστιες ευθύνες έχουν και αυτοί (ΑΝΤΑΡΣΥΑ) που σπέρνουν αυταπάτες και εγκλωβίζουν το κίνημα, όταν λένε ότι μια κυβέρνηση της αριστεράς με κορμό το ΣΥΡΙΖΑ, χωρίς να θίξει την εξουσία των μονοπωλίων, αλλά με έξοδο από την ευρωζώνη (ευρώ) θα λύσει τα προβλήματα. Και μόνο το γεγονός ότι μια τέτοια προοπτική δεν την απορρίπτουν ακόμα και τμήματα της αστικής τάξης ... λέει πολλά!

Δεν κάνουμε βήμα πίσω από τις ανάγκες των εργαζομένων. Το δικαίωμα στη μόνιμα, σταθερή δουλειά, στην αποκλειστικά δημόσια δωρεάν Υγεία, Παιδεία, στην Κοινωνική Ασφάλιση και Πρόνοια για όλους είναι αδιαπραγμάτευτο. Κάνουμε καθαρό, πως δεν πρόκειται να βάλουμε πλάτη σε καμιά κυβέρνηση, σε κανένα μείγμα διαχείρισης της καπιταλιστικής κρίσης, που θα φορτώνει τα βάρη στις πλάτες του λαού. Θα κάνουμε ό,τι μπορούμε κι ό,τι περνάει από το χέρι μας, θα δώσουμε τον καλύτερό μας εαυτό στον αγώνα, για να ικανοποιηθούν οι ανάγκες των εργαζομένων, των ανθρώπων της δουλειάς και του μεροκάματου.

Στη βάση αυτή ενότητα όλων των εργαζομένων, συμμαχία και κοινό αγώνα με όλα τα λαϊκά στρώματα. Στη βάση αυτή κίνημα κι αγώνας για μια καλύτερη ζωή για μας και τα παιδιά μας, για ένα καλύτερο αύριο σε συνθήκες φιλολαϊκής ανάπτυξης, όπου ο ίδιος ο λαός θα διαφεντεύει τις τύχες του.

5. Ανασύνταξη του συνδικαλιστικού κινήματος τώρα!

Το πραγματικό δίλημμα είναι:

Ανασύνταξη του εργατικού, συνδικαλιστικού κινήματος για την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής ή νεκρανάσταση του εργοδοτικού και κυβερνητικού συνδικαλισμού, για συνέχιση της ίδιας βάρβαρης ταξικής πολιτικής;

Κίνημα που θα υπερασπίζεται τα δικαιώματα των Δημοσίων Υπαλλήλων απέναντι στην κυβέρνηση, το αυταρχικό αστικό κράτος, την Ε.Ε. ή κίνημα και συνδικαλιστικές ηγεσίες που υπηρετούν τις στρατηγικές επιλογές του συστήματος, τις αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις στο Δημόσιο;

Κίνημα πολιτικοποιημένο με στόχο να αλλάξει μια δεξιά κυβέρνηση και να έρθει μια άλλη δέξια ή κίνημα πολιτικοποιημένο που στόχο θα έχει την ανατροπή της αντιλαϊκής πολιτικής, την ανάπτυξη σε όφελος του λαού;

Οι εργαζόμενοι έχουν έναν και μόνο δρόμο. Να προχωρήσουν όλοι μαζί, εργάτες, υπάλληλοι, λαϊκά στρώματα, γυναίκες, νέοι και νέες, σε έναν ενωμένο αγώνα, σε μια λαϊκή συμμαχία και αντεπίθεση, με στόχο την ανατροπή κάθε αντιλαϊκής πολιτικής, τη διέξοδο από την κρίση προς όφελος του λαού, τη φιλολαϊκή ανάπτυξη, με αποδέσμευση από την Ε.Ε., μονομερή διαγραφή του χρέους και κοινωνικοποίηση όλων των μονοπωλίων.

Αυτή είναι η μόνη ελπιδοφόρα προοπτική για το λαό, ώστε να ικανοποιηθούν οι ανάγκες του και να γίνει κυρίαρχος του πλούτου που παράγει.

Στις σημερινές συνθήκες και έχοντας έναν τέτοιο προσανατολισμό, αξιοποιούμε κάθε αγώνα, κάθε δυνατότητα, ώστε να εμποδίσουμε την αντιλαϊκή επίθεση, να αποσπάσουμε όποιες κι όσες κατακτήσεις μπορούμε.

Στην κατεύθυνση αυτή οργανώνουμε την πάλη και διεκδικούμε:

- Καμία διαθεσιμότητα – καμία απόλυση. Επαναπρόσληψη όλων των απολυμένων. Μέτρα προστασία όλων των ανέργων και αυτών που είναι σε διαθεσιμότητα. Σταθερή, μόνιμη δουλειά για όλους.
- Αυξήσεις κι όχι μειώσεις στους μισθούς. Αγώνας για την υπογραφή Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, με αυξήσεις και διασφάλιση των όρων εργασίας.
- Καμία ιδιωτικοποίηση, καμία εκχώρηση δημόσιων, κοινωνικών υπηρεσιών και οργανισμών στους επιχειρηματικούς ομίλους.
- Δημόσια Κοινωνική Ασφάλιση για όλους. Όχι στο βούλιαγμα των Ασφαλιστικών Ταμείων, στη νέα προκλητική μείωση των εργοδοτικών εισφορών, στην κατάργηση των Επικουρικών Ταμείων, στη νέα μείωση των συντάξεων και στο ΕΦΑΠΑΕ. Αύξηση των εργοδοτικών εισφορών και επιστροφή των λεηλατημένων από τα αποθεματικά των Ταμείων.
- Κανένας πλειστηριασμός στη λαϊκή κατοικία.
- Όχι στη φοροληστεία και σε όλα τα χαράτσια. Να φορολογηθεί στο 45% το μεγάλο κεφάλαιο.

ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΣΤΗΝ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ ΝΑ ΓΚΡΕΜΙΣΟΥΜΕ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

ΛΕΥΤΕΡΟΣ ΛΑΟΣ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΚΥΡΙΑΡΧΕΙ ΣΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟ ΠΟΥ ΠΑΡΑΓΕΙ

Δυνάμωσε την ταξική πάλη-Ψήφισε Δημοσιοϋπαλληλική Αγωνιστική Συσπείρωση (ΔΑΣ)

Αθήνα, 26 Νοεμβρίου 2013